Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

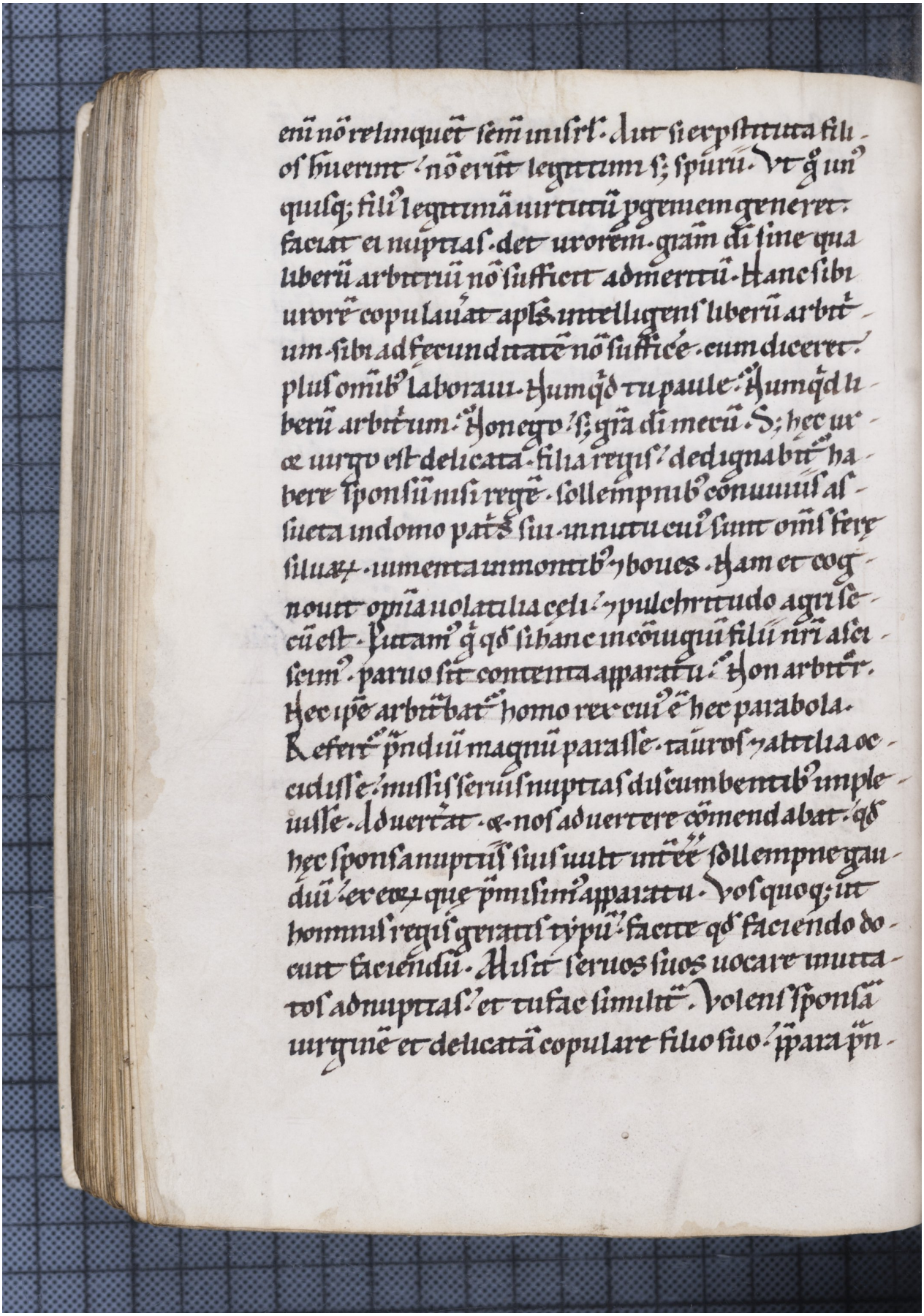

enũ nõ relinquet sẽm in isrl. Aut si ex pstitutta filios huerint. nõ erũt legitimi sed spurii. Vt q̃ unusquisq; filius legitimã uxorem pgenem generet. faciat ei nuptias. det uxorem. quam di sine qua liberũ arbitriũ nõ sufficit admittũ. Hanc sibi uxorẽ copulauit apls intelligens liberũ arbitrium sibi ad fecunditatẽ nõ sufficere. cum diceret. plus omnib laborauit. Hum q̃d tu paule. Hum q̃d liberũ arbitrium. Non ego sed gratia di mecũ. Sed hec uxor uirgo est delicata. filia regis. dedignabit habere sponsũ nisi regẽ. sollempnib conuiuiis assueta in domo patris sui. in nutu cui sunt omnis ferre silua. iumenta in montib boues. Nam et cognouit omnia uolatilia celi. pulchritudo agri secũ est. Putam q̃ qd si hanc in coniugũ filii riri ascisceret. paruo sit contenta apparatu. Non arbitror. Hec ipse arbitrabat homo rex cui e hec parabola. Refert pncipũ magnũ parasse. taũros. atrilia occidisse. missis seruis nuptias dis cum bentib impleuisse. Aduertat. ꝛc. nos aduertere cõmendabat. qd hec sponsa nuptiis suis uult interesse sollempne gaudiũ. et ecce quẽ pmisim apparatu. Vos quoq; in hominis regis gratis typũ facite qd faciendo docuit faciendũ. Misit seruos suos uocare invitatos ad nuptias. et tu fac simlit. Volens sponsã uirginẽ et delicatã copulare filio suo. ꝓpara pn-